

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8233/05
15.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina 01/11 broj U/II-1213 od 24.10.2005. godine, u pravnoj stvari carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Novi Sad broj U/I-1570/05 od 13.7.2005. godine kojim su izmenjeni podaci u rubrikama 31, 33. i 47., za robu stavljen u slobodan promet po JCI UV-4 broj 23357 od 16.11.2004. godine CI Luka i skladišta Novi Sad, s obzirom da je utvrđeno da se predmetna roba ispravno svrstava u tarifni stav 1901.90 90 90 00 carinske tarife sa stopom carine 30% i oblikom uvoza LB, a žalilac obavezan da naknadno plati iznos od 495.809,64 dinara na ime manje plaćene carine za robu stavljen u slobodan promet.

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa i navodi da je robu prilikom uvoza prijavio i carinio pod brojem 2106.10 20 00, budući da se ta vrsta robe tako tarifira u svim zemljama Evropske unije, pa i u zemlji iz koje se uvozi. Smatra da je prijavio tačne podatke o robi, pa je nejasno na osnovu čega su carinski organi, nakon devet meseci ocarinjenja, utvrdili da je neistinito i nepotpuno popunjena deklaracija, s obzirom da protiv njega nije pokrenut prekršajni postupak i nije kažnjavao. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je po oceni Vrhovnog suda Srbije odlučio tuženi organ kada je, u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka, odbio žalbu tužioca nalazeći da zbog netačno prijavljenog podatka u deklaraciji o svrstavanju robe nije pravilno sproveden postupak uvoznog carinjenja u skladu sa propisima koji se primenjuju na dan prihvatanja deklaracije i nije pravilno izvršen obračun i naplata carinskog duga, te da su bili ispunjeni uslovi za donošenje rešenja u smislu člana 105. Carinskog zakona.

U postupku kontrole prihvaćene deklaracije posle puštanja robe, u skladu sa odredbom člana 105. stav 1. Carinskog zakona, utvrđeno je da su uvezene robe trgovačkog naziva "GOLDENLAT 26/10 EF" i "GOLDENLAT 8/12 EF" proizvodi u vidu praha žute boje, prijatnog ukusa i mirisa karakterističnog za deklarirani proizvod čiji su ingredijenti produkti mleka i biljne masnoće sa različitim procentom sadržaja masnoće, proteina, laktoze i dr., a koriste se kao zamena za mleko u prahu u prehrambenoj industriji, te da se ovi proizvodi pravilno svrstavaju u tarifni stav 1901.90 90 90 carinske tarife sa nimenovanjem "Prehrambeni proizvodi" od roba iz tarifnih brojeva 04.01 do 04.04, sa stopom carine 30% i oblikom uvoza LB, a ne u tarifni stav 2106.10 20 00 carinske tarife, kako je to prijavio tužilac, sa oblikom uvoza LB i stopom carine od 5%, s obzirom da tarifni broj 2106 obuhvata koncentrate belančevina dobijene izdvajanjem nekih sastojaka od odmašćenog sojinog brašna koji se upotrebljavaju za obogaćivanje belančevinama prehrambenih proizvoda.

Prema tome, zbog netačno prijavljenog podatka u deklaraciji o svrstavanju robe, koji su od uticaja na obračun carine i naplate carinskog duga, pa su pravilno postupili carinski organi kada su izmenili podatke u JCI UV-4 broj 23357 od 16.11.2004. godine CI Luka i skladišta Novi Sad i tužioca obavezali da na ime razliku u obračunu carine plati iznos od 495.809,64 dinara, primenom odredbe člana 105. stav 5. Carinskog zakona.

Vrhovni sud Srbije je cenio navode tužioca iznete u tužbi, pa je našao da ovi navodi nisu od uticaja na zakonitost osporenog rešenja. Ovo sa razloga što je analiza uzoraka i svrstavanje robe po carinskoj tarifi izvršeno i na osnovu dokumentacije koju je tužilac priložio uz jedinstvenu carinsku ispravu, a imajući u vidu i rezultate analiza nadležnih organa u zemlji koje su izvršene prilikom kontrole ovih prehrambenih proizvoda.

Nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu odbio kao neosnovanu, odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 15.11.2006. godine, U.8233/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ